

1 ατι εν εξ ημεραις μοναις, και μη γε παροτραι,
μητε ολιγοτραι ηυδνησεν ο παναθος θεος
να κωλυτω τον τον κοσμον; απο.

2 Ια να διδαχθωμενα εδω, να δουλωμεν και
ημεας μονον εξ ημερας της ευδομαδος, και
της ευδομης να σε κωλυμεν αρτοι, και αδουλοι,
μονον να ημεσεν ες προσωνησιν και δοξολογι
του θυ. Δια τουτο λετω και οδημουρτος ημεων
θε, εν τη ευδομης ημεε, κατεσασε απο
παντων ερτων αυτου, των αρχων και κληρικων.
Και εστω παλαια διαθηκη η χασιλην ευδο,
ητοιωτο σωματον. και τωρα λετω εστω η
διαθηκη μας εδω εν τω αναστασιμον ημεραν
αυτου, ητοιωτω ημεσιν να κρατουμεν εν να
φυλατουμεν. και εδω ταυτην τω ημεραν να
δοξολογουμεν αυτον. να εχαρισουμεν. να
ταλλουμεν, και να υμνουμεν τον παναθος και
την οπου εμαμε τα παντα και εμας, εν του μη